

Nysgjerrig forventning

1. Pet. 1, 10 – 12

«¹⁰ Denne frelsen var det profetene søkte etter og ville utforske da de profeterte om den nåden dere skulle få. ¹¹ De prøvde å finne ut hvilken tid Kristi Ånd, som var i dem, pekte fram mot, og hvordan den tiden ville bli. For Ånden vitnet om Kristi lidelser og den herlighet som siden skulle komme. ¹² Det ble åpenbart for dem at det ikke var seg selv, men dere de tjente med sitt budskap. Dette budskapet har dere nå fått høre av dem som forkynste evangeliet for dere ved Den hellige ånd, som er sendt fra himmelen. Dette er noe som selv engler lengter etter å se inn i.»

Første Peters brev formidler på en artig måte den nysgjerrighet profetene i Det gamle testamente hadde for å finne ut hvilken hemmelighet Gud bar på. De hadde alt møtt en nådig Gud. De ante allerede en skjult Kristus til stede. De hadde fått innsyn i at Gud selv skulle bli menneske og gå lidelsens vei. Intet sted på jord skulle lenger være gudsforlatt. Men når ville det skje? For Guds bankende hjerte i et menneske vil bringe håp til jorden! Det vil forandre alt her.

Det ligger en så stor forventning i denne hendelsen at det synes som hele himmelen er fullstendig oppslukt av det. For brevskriveren utbryter at selv englene lengter etter å se inn i dette. Men Gud holder for seg selv tidspunktet for når det skal skje.

Så skjer det. Julenatt. Langfredag. Påskemorgen. Pinsedag. Jorda er ikke som før etter dette. Vi vet hva dette ble til. Vi kjenner de mange fortellingene om Jesus Kristus, hvordan han møtte de minste med dyp kjærlighet, respekt og verdighet. Vi fylles med håp og glede når vi hører dem bli fortalt. Vi må få dem gjenfortalt, om og om igjen. Vi merker vi får livsmot av dem. Og vi utfordres til å møte hverandre slik han møtte sine medmennesker.

Hvordan hadde det vært her uten Jesus? En jord og en menneskehet uten håp.

Men nå er han her. Midt i mellom oss. Hver dag har vi grunn til å ha en nysgjerrig forventning om hva dette gjør med livene våre!